

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 28 szám

2025. március 31

Mi lesz veled egyeskocsi, mi lesz veled RCH?

A vasúti egyeskocsi-fuvarozásnak kacskaringós története van, legutóbb a január huszadikán megjelent számunkban írtunk róla az Egyeskocsi történet című írásunkban ([ZV. XIV. 18.](#)). Akkor még úgy volt, hogy minden jó és szép, idén is támogatja az államunk ezt a speciális, költséges, ám igen fontos áruszállítási módot. Ennek az elsőszámú művelője – néhány magánvasút mellett – Magyarországon a Rail Cargo Hungaria, mely cég egyedül képes országos lefedettséggel egyeskocsi-forgalmat lebonyolítani, az egésznek a hetven százalékát.

De a múlt hét szerda délutánján jött a hír, mely szerint az ÉKM utasítására a MÁV. Zrt. nem kívánja aláírni, ill. lehívni a támogatás összegét, a 6,4 milliárd forintot. Azonnal elindult a találgatás mi is van ezen információ mögött, majd arra következtetésre jutottunk, hogy találgatások helyett nyomást kell gyakorolni a döntéshozókra: felhívni a figyelmüket, ha a támogatás elmarad, milyen következményekkel járhat.

Az RCH a múlt évet az egyeskocsi-fuvarozás támogatás mellett is veszteségesen zárta, a támogatás esetleges elmaradása a társaságot szinte működésképtelenné tenné. Ezért fordultunk csütörtökön Seszták Miklós országgyűlési képviselőhöz, hogy Lázár János ÉKM miniszternél személyesen is járjon közbe a támogatás megmaradása mellett. Az minisztertől kapott információ alapján foglalkozni fog az ügygel.

Szakszervezetünk elnöke, Meleg János pedig pénteken szintén levélben fordult Lázár miniszterhez. A levél szerint, ha az egyébként is csökkenő vasúti teherfuvarozási piacról kiesik a közel 5 millió tonnás egyeskocsi-fuvarozás, ami rázúdul majd a közútra, az nagy problémákat fog okozni. Elsősorban a közúti közlekedésben, mint forgalomnövekedés, továbbá sok veszélyes áru közútra terelése miatt kockázat növekedésben, és az úthálózat minőségének gyors romlásában. Ezért bizakodunk, hogy figyelemfelhívásunk nem lesz hiábavaló, és a döntéshozók az előző évekhez hasonlóan biztosítják továbbra is ezt a támogatási formát.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Áprilisi kézműves bemutató

Mondják, más kezével csak tüzet jó kapargatni, de azért nem biztos. Mert vannak dolgok, melyeket sokkal jobb, ha más csinál, úgy kellemesebb. Ilyenek például a különböző népművészeti agyagedények. Legtöbbször talán a köcsög jut az ember eszébe, de tévedés ne essék, korántsem azokra a köcsögökre gondolok, melyekről sok vasutas ódákat tudna zengen. Inkább olyasmire, amit nem sorozatban, és valóban kézzel hoztak össze, esztétikus kivitelben (na jó, a vasutasok azokról is tudnának). A köcsög valójában egy magas cserépedény, mely alul öblös, feljebb, a nyakánál keskenyedő, és általában bő szájú – írja a szakleírás, talán mert az az igazi. Felénk, főleg régebben csupor volt a neve.

Hasonló kézműves termékek a kancsók, melyekből mindenféle jókat lehet inni, persze, kinek mi esik jól. Mert nem mindegy, hölgyek, vagy férfiak használják, de ez már szabadon választott gyakorlat. Csak legyen szép, formás, jól kidolgozott az a kancsó, akár még színes is, mint a sokak által ismert Miskák. A Miska-kancsó egy valóban különleges darab, ha jól sikerül, és őszvér: alul italos edény, az ember testének arányaival, többnyire kígyóvonallal díszítve, felül inkább egy katonaszobor. Tetején egy összenyomott süveg, szép kerek nyílással, ott lehet fogyasztani belőle, ami kedvünkre való.

Természetesen nem csak agyag- illetve porcelán tárgyak lehetnek kézműves alkotások, de akár házilag készített cipők, vagy éppen kolbászok, hurkák. És, persze, hasonlóan tejtermékek is, úgy, mint túró, sajtok, vagy épp a vaj. Ami ugye tejből készül, hazánkban többnyire tehéntejből, köpüléssel, vagy zurbolással, tájanként eltérően. Mert van, ahol köpülőben verik a vajat, a mi vidékünkön inkább zurbolnak: a lényeg, hogy a hosszú nyelet kell verni, de kitartóan, akár köpülni, akár zurbolni van kedve a verőnek.

– Ha van kézműves vaj, mert jól verték, akkor lehet kézműves tej is – mondta a gazda a miniszteriális vendégnek. Az bizony lelassult kicsinyt, amikor amaz bízatta, hogy menjen vele az istállóba. Megpróbálhatja ő is, sőt, meg is kóstolhatja, amit csinált. Az meg is merevedett, mármint a nyaka, de kísérete bízatta, így lesz, ami lesz alapon nekibátorodott.

– Íme, így készül a kézműves tej – mutatott a gazda jobb felé, ahol a gazdasszony huzigálta egy piros-tarka alatt felváltva, amit kell.

Nézi az uraság, ahogy jár mindkét keze, és ömlik a forró tej, majd kérdezi: Két kézzel? Mire a gazda: lehet eggyel is, de akkor nem olyan termelékeny. Ühüm – morgott magában, és látszott rajta, hogy jobban megkönnyebbült, mint a boci. Majd megszólal ismét a gazda:

– Ha gondolja, megpróbálhatja maga is! – és megfogta a vendég karját, hogy odavezesse. Ám az sarkon fordult, ráparancsolt a sofőrre, és vissza sem nézett hazáig, akkor is csak azért, nem jönnek-e utána. Éjjel nem sokat aludt, folyton a piros-tarka járt az eszében, mert, hogy milyen jó neki most.

A kakas viszont még éjszakai is kukorékkolt jókedvében.

Dolhai József

Egykori értékek – értékes emberek.

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 37. szám

2016. február 15.

Értékek és értékes találkozások Ajakon

Ismét határok nélkül találkoztak az értékek Ajakon: Február tizenharmadikán, a Kulturális és Oktatási Parkban tucatnyi köz-disznó bánta a negyedik Ajaki Farsangi Disznótorost. A jószágok körüli serénykedés reggel nyolc órakor kezdődött az Ajaki Nemzetközi Lakodalmas és Hagyományörző Fesztivál társrendezvényén, és ahol a csapat kevésbé volt étkes, talán még most is tart. Akár határainkon túl is, hiszen a hazai mellett tanúi lehetünk annak is, hogyan szeretik a disznót a székely, felvidéki, ukrán, bolgár és lengyel barátaink, akik a testvértelepülésekről hozták késeik mellett tudásukat és kultúrájuk egy-egy szeletét. Mert ők is tudják: „Ajak, ahol az értékek találkoznak!”

Mert nem csak disznóölésről és főzőcskééről beszélhetünk, bár a főszerep a gasztronómiáé volt. A kíváncsi látogató hagyományörző együttesek fellépésében is gyönyörködhetett, de nem maradt el a fogópálinka verseny, és a farsangi szokások bemutatása sem. Miközben szorgoskodtak a böllérek és hentesek, például a Záhony-Port szakszervezetünk több tagját felvonultató csapata. Tevékenységüket vezérigazgatójuk, Gubik László is elismeréssel nyugtázta, reméljük, a munka frontján is hasonló lesz a véleménye. De többek között gépész kollégáink sem voltak restek, képpünkön Juhász Laciék küzdenek a fekete óriással. És találkozunk ismerőseinkkel a szlovák csergőtől, Kovács Károllyal az élen.

Az ünnepélyes megnyitón Kerekes Miklós polgármester üdvözölte a színpadon összegyűlt népes csapatot, köztük Dr. Szász Miklós nemzeti fejlesztési minisztert, a rendezvény fővédnökét. A személyes köszöntők sorában üdvözölte meghívott vendégét, Meleg Jánost, szakszervezetünk elnökét, akit elkísért Ajakra Károlyi Csaba is. Polgármesterünk köszöntőjében előre vetítette a lehetőségét egy fontos találkozóznak, mert az a szombat a találkozások napja is volt.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

VADÁSZLELTÁR

Vadászat után a cégvezető megához kéri a titkárát:

- Mondja, mindenki visszatért a vadászból?
- Igen, főnök!
- Akkor jó – sóhajt – ezek szerint mégiscsak szarvast lőttem...

MACSKANAPTÁR

- Jól van a macskád? – kérdezi a szomszédasszonyt egy mama – mert ma még egész délután háztetőről háztetőre ugrándozik. Csak nem kergült meg?
- Á, dehogy! Délelőtt kiheréltettem, és most mondja le az esti randevúkat...